

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 190

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió 9, primera reunió, dijous 14 de febrer de 2019

Presidència de l'I. Sr. Antonio Espinosa Cerrato

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2018, sobre el Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona, corresponent als exercicis del període 2012-2015 256-00018/12	4
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2018, sobre el sistema de governança de l'Institut Català de Finances, corresponent als exercicis 2011-2016 256-00019/12	13
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 27/2018, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya del 2017 256-00020/12	20
Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2016 (nomenament de ponència) 257-00001/12	26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 9.1 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix Antonio Espinosa Cerrato, acompanyat del vicepresident, Francesc Viaplana Manresa, i de la secretària en funcions Assumpta Escarp Gibert. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats Francisco Javier Domínguez Serrano, Maialen Fernández Cabezas, Martí Pachamé Barrera, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, pel G. P. de Junts per Catalunya; Mònica Palacín París, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyeró, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom, Miquel Salazar Canalda i Maria Àngels Servat i Pàmies, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2018, sobre el Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona, corresponent als exercicis del període 2012-2015 (tram. 256-00018/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 212, 46).

2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2018, sobre el sistema de governança de l'Institut Català de Finances, corresponent als exercicis 2011-2016 (tram. 256-00019/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 218, 59).

3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 27/2018, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya del 2017 (tram. 256-00020/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Tramitació (informe: BOPC 223, 48).

4. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2016 (tram. 257-00001/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Nomenament de la ponència de caràcter informatiu (compte general: BOPC 251, 3).

5. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a la Institució de les Lletres Catalanes corresponent als exercicis del 2013 al 2017 (tram. 253-00001/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

6. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a la contractació i les subvencions atorgades per la Institució de les Lletres Catalanes del 2011 al 2018 (tram. 253-00002/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

7. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu als comptes, la gestió de la informació, l'estructura del personal i la naturalesa i comptabilització de la despesa de personal del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya del 2015 al 2018 (tram. 253-00003/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

8. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a l'estructura del personal, la naturalesa i comptabilització de la despesa de personal, el compliment de la legislació aplicable a les retribucions i l'adequació a la normativa de la gestió del personal del Síndic de Greuges del 2015 al 2018 (tram. 253-00004/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

9. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2018, sobre la reestructuració del sector públic de la Generalitat, corresponent als exercicis del 2010 al 2016 (tram. 256-00013/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 153, 35).

10. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2018, sobre la gestió d'actius immobiliaris de la Generalitat de Catalunya, corresponent als exercicis del període 2011-2014

(tram. 256-00014/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 182, 26).

11. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2018, sobre les despeses de personal del Departament de Governació i Relacions Institucionals, corresponent a l'exercici del 2015 (tram. 256-00015/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 182, 27).

12. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20/2018, sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, despeses de personal, corresponent a l'exercici 2016 (tram. 256-00016/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 194, 35).

13. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2018, sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, despeses de personal, corresponent a l'exercici 2016 (tram. 256-00017/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 194, 36).

El president

Bé, bon dia. Donem inici a la Comissió de la Sindicatura de Comptes per procedir a debatre tot el tema de l'ordre del dia.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2018, sobre el Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona, corresponent als exercicis del període 2012-2015

256-00018/12

En primer lloc i per fer l'informe per part de la sindicatura amb relació a l'Informe de fiscalització 22/2018, sobre el Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona, corresponent als exercicis del període 2012-2015, té la paraula el síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

El síndic major (Jaume Amat i Reyeró)

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Faré una introducció i un breu resum d'aquest informe, del 22/2018, que té com a àmbit subjectiu el Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona, dels exercicis 12 al 15. És un informe de regularitat, és a dir, és un informe complet, on la sindicatura, com a final de l'informe, dona opinió dels comptes financers presentats, fa una anàlisi de l'acompliment de la legalitat en els seus àmbits bàsics i analitza en detall aquells elements més de risc, com són, sobretot, el tema de contractació i el personal, als quals dedica un apartat concret. És un informe de quatre exercicis, però, com hem fet en altres informes de regularitat on hi ha més d'un exercici comptable, l'opinió es dona respecte a l'últim any; és a dir, l'anàlisi de la legalitat es fa dels quatre exercicis, però l'opinió financera es dona del darrer any, que és el 2015, tot i que, com passa altres vegades, les repercussions de l'estat financer del 2015 moltes vegades tenen l'origen en estats financers anteriors, de manera que l'informe sovint parla de situacions anteriors.

Els comptes fiscalitzats van ser aprovats pels òrgans competents en el termini establert i d'acord amb la normativa.

El consorci... –sí, hauria de començar explicant breument què és...–, el consorci va néixer d'un acord del Govern de la Generalitat de 26 de gener del 2007 i està participat per la Generalitat i per l'Ajuntament de Barcelona, i té la seu social a l'Hospital del Mar.

Com en l'informe posa en la descripció de l'entitat, l'entitat és molt gran, té diferents centres, alguns generals, altres centres d'atenció primària, centres especialitzats de salut mental, un nombre important de llits i, a més, un nombre important de

població a atendre, que és l'abast de l'entitat: exactament, 1036 llits i 3.137 empleats. Això, per fer una mica la idea de la dimensió del que estem parlant.

Si anem... Hi ha un informe anterior –i després explicaré per què ho dic– del consorci, que és l'Informe 7/2015, que fa referència a l'exercici 2011. A l'apartat just abans de les conclusions d'aquest informe el que fem, com fem normalment quan tornem a anar a una entitat, és fer una anàlisi de quin és..., revisem les observacions i les recomanacions que vàrem fer en l'informe anterior, és a dir, hi ha una revisió de quina és la situació en la que ara, una vegada hem tornat a auditar l'entitat..., quina és la situació en la que es trobava..., en què estan les observacions i recomanacions de l'exercici 2011, que és l'últim informe que va aprovar aquesta sindicatura.

Dit això, en opinió de la sindicatura, es determina que, excepte pels fets descrits a les observacions 1, 2, 5, 6, 7 i 8 dels comptes, els comptes anuals expressen, en tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i la situació financera del consorci a 31 de desembre del 2015, i també dels resultats dels fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària de l'exercici anual finalitzat en aquella data. L'opinió és aquesta; l'opinió té les limitacions que he dit abans, que es refereixen totes a tractaments comptables de situacions determinades, de les quals es fa..., apareixen en els estats financers del 2015.

I les observacions derivades d'aquest treball, d'una manera resumida, i en observacions que afecten el que seria la comptabilització dels actius i, sobretot, de l'immobilitzat, amb una sèrie de discrepàncies respecte a quin és el valor que s'ha de donar a diferents operacions de l'immobilitzat...

També es manté una discrepància respecte al que és l'activació del deute històric amb el Servei Català de Salut i quin és el tractament que l'entitat ha fet a 31 de desembre del 2015. Després..., fins i tot les alegacions expliquen la situació, es modifica respecte al deute històric, però el que és la valoració a nivell de balanç és la que posem com a observació.

També hi ha una observació respecte a quin és el paper i la funció del consorci respecte al dret de superfície dels terrenys de les casernes de Sant Andreu, on la seva participació és més d'intermediari que no de finalista, i aleshores és una de les observacions que també fem.

Després hi ha una observació que surt sovint durant l'informe i que afecta sobretot l'àrea de personal, però que surt a l'inici, que és el fet de que el consorci hagi aconseguit ser considerat com un centre d'autonomia de gestió, sobretot amb l'efecte que té sobre temes de personal, atès que els centres d'autonomia de gestió en l'àrea sanitària..., li permetia, una vegada ha estat en aquesta situació, seguir la normativa de personal de l'Estat, i no de la Generalitat, a efectes de gestió.

L'informe posa en dubte que durant dos anys..., la norma el que diu és que els centres d'autonomia de gestió en l'àmbit de salut havien de complir una sèrie de requeriments a efectes de dèficit que no complia el consorci. Aleshores, d'una manera objectiva, durant aquells dos anys no podien haver estat considerats centres d'autonomia de gestió. Però també diu el centre que en tot cas la responsabilitat no és del consorci, perquè la responsabilitat és de qui li dona la categoria de centre d'autonomia, i, si el que li dona aquesta categoria l'hi admet com a tal, el consorci automàticament té dret a dir, d'alguna manera..., a gestionar-se amb aquest concepte, tot i que es pugui dubtar de com hi ha arribat. Però, vull dir, el que és cert és que en els dos exercicis 14 i 15, tot i el dèficit a nivell de resultats, el consorci tenia la categoria de centre d'autonomia de gestió a nivell de salut, amb el que això suposa, sobretot, als efectes del que seria la gestió de l'àmbit de personal.

De l'àmbit de personal, hi ha una sèrie d'observacions, algunes a nivell del tractament dels complements salarials, altres d'interpretacions dels convenis, altres en alguns temes d'incompatibilitat... S'ha de tenir en compte que és una plantilla, ho he dit abans, de més de tres mil empleats, és a dir que hi han bastantes..., algunes incidències en àmbits determinats; altres, respecte al tractament de col·lectius deter-

minats, sobretot aquells que venen de situacions administratives diferents, és a dir, els funcionaris transferits des de l'Ajuntament de Barcelona, el tractament que se'ls dona; l'antic IMAS, que era el que, anteriorment a la creació del consorci, gestionava l'Hospital del Mar... Això, a efectes de personal.

A efectes de contractació, també hi han diverses observacions respecte al tractament tant de la determinació dels plecs com al tractament d'algun tipus de contractes i la seva viabilitat.

Hi ha un apartat especial –i amb la seva explicació, perquè aquí ens hem entretingut perquè hem cregut que era important, fins i tot per la seva singularitat–, que és el contracte que es té amb l'empresa Gestitursa, que després..., el seu nom actual és ICPA, que és l'empresa a qui se li adjudica la gestió de tota la cobertura, l'assistència sanitària d'aquelles persones que no tenen cobertura, el que es consideren turistes o estrangers, és a dir, que no tenen cobertura sanitària dintre de l'àmbit nacional.

Aquí hi han diverses observacions: des del tipus de contracte que s'escull –que nosaltres creiem que és de serveis, i a l'informe el posa com de gestió de serveis–, fins i tot l'abast del contracte, on el contracte arriba a que és l'entitat la que gestiona l'assistència sanitària que es dona a aquest tipus de ciutadans, quan l'opinió de la sindicatura és que l'assistència sanitària l'ha de facturar qui la dona realment, que és el consorci, i no l'entitat aquesta; que si aquesta entitat és intermediària, només hauria de donar els serveis d'intermediació, però no els d'assistència sanitària. I després també posem una sèrie d'observacions respecte a les tarifes i als preus que utilitzen per facturar aquest tipus d'assistència.

L'informe és llarg, les observacions són moltes. També s'ha de tenir en compte, com he dit al començament, que l'abast de l'informe també és molt gran, perquè l'abast va del 2012 al 2015, i que és una entitat complexa, atès que dona serveis determinats i d'unes dimensions importants, i això fa que de l'anàlisi que hem fet, doncs surtin observacions en les àrees de risc que hem analitzat, que són les que s'analitzen sempre en un informe de regularitat, que és la part financera, la part de contractes i la part de personal, a part de que, com a informe de regularitat que és, donem una opinió financera dels estats financers a 31 de desembre del 2015.

Jo crec que amb això, més o menys, he fet un resum i una introducció de l'informe, i a partir d'aquí estic, com sempre, a la disposició dels grups per contestar aquelles preguntes i dubtes que puguin fer.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor síndic major. Abans de res, vull comentar-vos que disposem d'un rellotge, que teniu els diputats allà per veure –als costats– com va ara el temps; intentem millorar tot aquest sistema de control. Però bé, en definitiva, el que us diré és que aquesta presidència vol mantenir un principi de flexibilitat, també, eh?, en les intervencions. Per tant, ja sabeu que en principi són cinc minuts, dels que disposeu, però si és una miqueta més –a vegades per més, altres per menys–, doncs no serem estrictes estrictes; d'acord? Però bé, posarem en marxa això, perquè tinguem unes referències, que ja es veurà si això acaba de funcionar bé o no, eh? (*Ria-llés.*) Estem en fase de proves.

Bé, dit això, doncs passo la paraula a la diputada María Valle, de Ciutadans, perquè es posicioni amb relació a aquest informe de fiscalització.

María Francisca Valle Fuentes

Buenos días. Gracias, presidente; gracias, señor Amat, *síndic major*, por la realización de este informe, por su elaboración. Es complejo, como dice usted; además, hace referencia al anterior informe, algo que creemos que es importante: se fiscalizan aquí los años 2012 a 2015, y es necesario recordar el entorno social y político de aquella época.

En el Gobierno estaba Convergencia i Unió, hoy PDECAT, con Artur Mas al frente; el *conseller* Mas-Colell, *conseller* de Economía, y, de Sanidad, Boi Ruiz, que fue un *conseller* bastante controvertido. Convergencia y Unión, como todos sabemos, aplicó los mayores recortes sociales, intentando ocultar su corrupción, entre otras cosas. La sanidad catalana fue uno de los sectores más perjudicados, primero, por la inestabilidad política que con su hoja de ruta hacia el *procés* inició el señor Mas, y segundo, por los enormes recortes sanitarios que produjo y que siguen habiéndolos a fecha de hoy.

Entonces ya salieron algunas irregularidades en el sistema sanitario catalán, entre las que cabe destacar el informe Crespo, que fue también destapado gracias a la Sindicatura de Cuentas, y otro informe, que he traído aquí la nota de prensa: «Sindicatura detecta que el Parc Salut Mar adjudicó contratos a dedo.»

Debemos recordar que el presidente del consejo rector era el señor Josep Maria Via, un señor con una larga trayectoria política –ya comenzó su trayectoria bajo el mandato del señor Jordi Pujol–, y es necesario manifestar, pues, que este señor dimitió; que hay otra noticia de él que también hemos visto, por la cual parece ser que el Consorcio de Salud le dio un contrato de 200.000 euros a este señor, que era precisamente el presidente del consorcio que estamos hoy aquí debatiendo. Y por ello no nos ofrece una gran garantía, la verdad, el informe que se hace..., no el informe de fiscalización, que, por supuesto, este sí que nos ofrece todas las garantías, sino la gestión que realizó el señor Via en su momento.

Pasando ya a detallar el informe que usted nos presenta hoy aquí, hemos visto diversas irregularidades, entre las que se encuentran algunas de tipo financiero, en cuanto a la situación financiera, la deuda histórica, que se tendría que cobrar del CatSalut, de 20 millones, 20,40 millones de euros, y que deberían darse de baja, como usted bien apunta, del balance; que cedió también el CatSalut al consorcio el derecho de superficie sobre el terreno de las casernas a las cuales usted también ha hecho una breve referencia y que consta en el informe, pero no nos queda motivado por qué hace esta cesión, cuando resulta que el *consorci* no presta servicio sanitario allí.

Durante los ejercicios 2013-2014, tampoco se cumplió lo establecido en el artículo 68 de la Ley 7 de 2011, que también consideramos que es importante, porque no entendemos por qué se mantiene la autonomía de gestión en materia de personal, cuando no se cumplen esos requisitos. No se le puede atribuir esa responsabilidad al consorcio –y usted también lo apunta–, porque no es el responsable. Pero lo que nos parece extrañísimo es que se realice una instrucción del Departamento de Economía y del de Salud que es contraria a lo dispuesto en la propia ley. Y, como decimos aquí, la responsabilidad, pues precisamente estará en los *consellers*, tanto de Economía como de Salud, a los que hemos hecho referencia con anterioridad.

Podríamos seguir hablando de otras irregularidades que, bueno, son habituales en algunos informes, como las contrataciones, contratos de obra, contrato de suministro y servicios, que vulneran varios artículos del texto refundido de la Ley de contratos del sector público y que vulneran especialmente los principios de publicidad, transparencia, no discriminación e igualdad de trato. También es preocupante, porque una y otra vez, pues se van sucediendo.

Y en cuanto al personal, pues los despidos..., que son iniciados como despidos objetivos y que después, dado que los trabajadores recurren, se convierten en improcedentes y se les indemniza con importes que duplican lo que es un despido objetivo.

Todo esto, como decimos, en definitiva, nos lleva a concluir que la gestión de este organismo, pues deja mucho que desear, es deficiente, y que únicamente, como ya he dicho antes, se tiene que atribuir la responsabilidad a quienes, evidentemente, eran los responsables de su gestión, entre otras personas, las que ya hemos indicado.

Y, ya por último, yo quería hacerle una pregunta: simplemente, que usted nos valore comparativamente este informe con el anterior, en el sentido de si usted considera que cuando se hizo este informe ha mejorado la gestión, dado que también hay que reconocer que hubo un cambio en el consejo rector. Entonces, quisiéramos saber si la gestión entre uno y otro informe ha mejorado, porque el consorcio..., como se creó en el año 2010, tan solo hay dos informes de fiscalización: el primero, al que nos hemos referido, que es el de 2011, y el segundo, que es este que nos trae usted aquí. Por tanto, nos gustaría saber la valoración comparativa, si esa gestión ha mejorado entre los dos informes.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, per posicionar el Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Rafael Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. Senyor síndic, bon dia, diputades i diputats. De la lectura de l'anàlisi de l'informe, de les recomanacions, i també de les alegacions presentades –per cert, algunes d'elles admeses–, voldríem marcar cinc temes, cinc punts.

En primer lloc, en molts aspectes –pel que fa a actius, cessions d'espais, béns immobles, i també l'estructura retributiva del personal–, es posa en evidència –vostè, d'alguna manera, també ho ha dit– com s'ha anat conformant al llarg del temps el Consorci Mar Parc de Salut, a través de la fusió i posteriors integracions d'ens que eren molt diferents a la ciutat de Barcelona i amb la incorporació més tard, *a posteriori*, de la gestió de més centres –centres de salut mental, sociosanitaris, etcètera. I a més es dona el cas de que aquesta entitat és l'única unitat docent que té dependència o que té relació no amb una, sinó amb dues universitats. Per tant, el balanç de situació, entenem que reflecteix perfectament aquesta situació que hem descrit, i sobretot pel que fa a cessió d'espais i ocupació.

Lligat amb això, el que m'explica o el que posa en evidència la recomanació quarta, sobre estructura salarial, aquí es manifesta l'existència d'un excessiu, d'un extensiu nombre de complements, producte precisament del reconeixement de drets laborals dels diferents llocs de treball d'origen, de procedència del personal. En la resposta a les seves alegacions, el Consorci Mar Parc de Salut coincideix plenament amb això –per tant, ho reconeix– i afirma que inclourà aquest aspecte en la plataforma de negociació del proper conveni. Bé, en tot cas, és un desig que esperem que es compleixi, i això creiem que podria significar un avenç important, i, per tant, caldrà estar amatent a això.

En segon lloc, la sindicatura posa en evidència també que durant els anys 2013-2014 el consorci va generar dèficit, i, per tant, la Generalitat hauria d'haver suspès l'autonomia de gestió, cosa que la Generalitat no va fer. Per tant, aquest dèficit no és atribuïble al mateix consorci. D'aquest suposat incompliment de la normativa, concretament de l'article 68 de la Llei 7/2011, no n'és responsable el consorci..., dels deutes que tenia el mateix CatSalut amb els centres. Ara bé, val la pena manifestar que els centres i consorcis en la mateixa situació, altres, sí que varen veure com perdien autonomia de gestió, eh? Per tant, com a mínim ens podríem preguntar per què en aquest cas no es va fer allò que sí que s'ha fet en casos més o menys similars.

En tercer lloc, hi ha alguns aspectes de contractació en què la sindicatura posa en evidència manca claríssima del procediment adequat. I en aquest sentit es marquen dues recomanacions que, des del nostre punt de vista, caldria atendre sobre els pressupostos base de la licitació i la contractació per lots. En aquest darrer, la sindicatura considera que la licitació agregada de tots els centres no facilita l'augment de la concurrència i, per tant, propostes econòmicament més avantatjoses. El consorci, per la seva banda, addueix que la dispersió de centres i els seus sistemes de gestió

són millors. Bé, aquí es produeix, evidentment, una controvèrsia que entenem que caldria resoldre.

En quart lloc, sobre el servei de facturació i cobrament de l'assistència sanitària prestada a estrangers, no és el primer informe, no és la primera vegada en què es manifesten dubtes sobre aquest contracte de prestació de serveis de cobraments a tercers obligats al pagament. Bàsicament, el Consorci Mar Parc de Salut és un centre del Siscat i, per tant, majoritàriament atén la població que li assigna el CatSalut. Ara bé, no és menys cert que la seva ubicació geogràfica fa que atengui un elevat nombre de visitants –visitants estrangers, turistes...– que tenen assegurances i que, per tant, podrien, poden cobrir els costos de l'atenció, no?

I en aquest sentit a nosaltres se'ns generen un parell de dubtes, no? En primer lloc, per què l'adjudicatari factura als pacients els serveis prestats pel consorci en nom propi, quan no presta cap servei assistencial? Aquesta és una primera pregunta. I la segona: per què aquesta diferència de preus entre el que factura l'empresa i el sistema tarifari del consorci, eh?, per què hi ha aquesta diferència?

En tot cas, no hi ha cap recomanació al respecte, sobre això. I les allegacions del consorci tampoc aclareixen massa bé aquest tema, no? Per tant, defensa en el fons que es puguin cobrar aquests serveis. En definitiva, tot plegat té un aspecte una mica confús i potser excessivament mercantilitzat i poc pensat en l'atenció, en la prestació sanitària adequada.

I en cinquè lloc i últim, recollir i recolzar la recomanació número 1 de la sindicatura, sobre la data de signatura de les clàusules del concert amb el CatSalut. Bàsicament, jo diria que tots els anys el concert es signa a finals de l'exercici; això, evidentment, és un desastre. I, per tant, la recomanació que molt prudentment i molt lògicament fa la sindicatura, de que el conveni s'hauria de signar abans no comenci l'any...

El president

Senyor Bruguera, hauria d'anar acabant...

Rafel Bruguera Batalla

...és d'una obvietat absoluta.

I, per tant, creiem que aquests són els aspectes més importants que volíem ressaltar.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Bruguera. A continuació i per posicionar el Grup Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. Intentaré ser poc repetitiu, perquè els dos companys que m'han precedit, trobo que han fet ja una síntesi de les recomanacions i les observacions bastant completa i, per tant, intentaré no repetir moltes coses.

Sí que posar èmfasi en una cosa que ha dit la companya del Grup de Ciutadans, que és el moment, el context del moment en el que s'elabora aquest informe, que va ser un context de molta dificultat per al sector sanitari, i també d'ombres en la gestió dels mateixos ens del sector sanitari, que crec que en algunes coses s'evidencien també de la lectura d'aquest informe.

Fer nostres també les recomanacions que fa; i a mi m'agradaria destacar un element que figura en l'informe, que sempre destaco en les meves intervencions perquè considero que és absolutament improcedent en una administració pública, que són els acomiadaments improcedents. És a dir, arribar a una situació en què un fa un acomiadament a dos treballadors i acaba conciliant en un acte, diguem-ne..., sense esperar la sentència, i acabar abonant el cost que això suposa, d'haver-ho fet de forma improcedent, sense ni tan sols esperar a una sentència judicial ferma, sinó

atenent a instruments de conciliació, jo considero que és improcedent en una administració pública. Ho és en forma, perquè cap treballador de l'Administració pública mereix ser acomiadat de forma improcedent –tampoc els del sector privat, però jo crec que aquí l'Administració pública ha de ser exemplar–, i ho és en el fons, perquè crec que, quan un treballador allega improcedència en el seu acomiadament, el que hauria de fer l'Administració pública és esperar sentència i assumir les conseqüències dels seus fets administratius i de la seva gestió de personal.

Compartim les seves recomanacions també pel que fa a l'estructura salarial i a la contractació de lots. I aquí sí que m'agradaria també remarcar una cosa, una pregunta que li ha fet la companya del Grup de Ciutadans, que és quina és la seva valoració de l'evolució dels compliments i dels incompliments entre ambdós informes i quina valoració vostè en fa, precisament perquè el que hauríem de posar de manifest, en una estructura tan complexa que prové, com molt bé ha dit el company socialista, de fusions i d'absorció d'ens, és com anem encaixant i com anem construint tota aquesta estructura complexa i millorant la seva gestió i millorant la seva homogeneïtat entre drets laborals, entre serveis adquirits en els usos d'espai, etcètera. I m'agradaria conèixer la seva opinió al respecte.

Després, remarcar també el que ha dit el company socialista –i amb això acabaré– de la no intervenció de la Generalitat quan hi va haver dèficit en aquesta entitat i el greuge que també ha suposat això respecte a altres ens que sí que han estat intervinguts. I m'agradaria que valorés vostè també quin impacte ha pogut tenir això en aquesta entitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Lucas Ferro. Ara té la paraula la diputada Mònica Palacín, per posicionar-se en nom del Grup Republicà.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president, i moltes gràcies, senyor síndic, senyor Amat, per la seva intervenció. Des del Grup Republicà, agraïm sempre la feina de la Sindicatura de Comptes en fiscalitzar l'actuació del sector públic de la Generalitat. Però avui, per respecte a la seva institució, assisteixo a la presentació dels informes en nom del meu grup parlamentari; tanmateix, els he d'anunciar, li anuncio a vostè, però també, doncs, als companys síndics que intervindran posteriorment, que no participaré en el debat subsegüent d'aquests informes. Avui, el Grup Republicà no participa amb normalitat de l'activitat parlamentària, ja que creiem que aquesta institució no pot restar indiferent a la situació d'excepcionalitat que vivim avui, aquests dies.

El Grup Republicà està conformat per trenta-dos diputades i diputats, cadascú amb la seva veu pròpia, amb la seva veu i les seves idees. Una de les nostres veus és el president d'Esquerra Republicana, l'Oriol Junqueras, diputat d'aquest grup en la present legislatura, una veu que ha estat silenciada durant quinze mesos per la veu i l'actuació autoritària d'un estat espanyol que cerca la venjança i l'escarment en lloc de la justícia. Aquest matí podrem escoltar aquesta veu. Malauradament, però, no al Parlament, on no se li ha permès expressar-se en cap ocasió des de la constitució de la present legislatura, sinó que l'escoltarem al Tribunal Suprem, en un judici inquisitorial a la democràcia i al parlamentarisme que ens hauria d'avergonyar a totes i a tots.

En aquest tribunal, també tornarem a escoltar la veu de Raül Romeva, Jordi Sànchez, Jordi Turull, Josep Rull, que segueixen sent diputats de la cambra; la veu de Carme Forcadell, qui fou presidenta d'aquest Parlament; la veu de Dolors Bassa i Quim Forn, que han sigut diputats de la present legislatura, i la del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart. Veus silenciades des de fa més d'un any.

Avui i la propera setmana els tornarem a escoltar, però no aquí, sinó davant del tribunal que els acusa de rebel·lió per haver organitzat un referèndum. Amb una

enorme preocupació constatem que la política, lluny de fer-se al Parlament, s'està fent als tribunals (*remor de veus*) ..., s'està fent als tribunals i a les presons de l'Estat espanyol, com a conseqüència de la repressió i l'autoritarisme de l'Estat.

Perdonin, senyors diputats, estic dintre del meu temps...

El president

Sí, però... Perdoni...

Mònica Palacín París

Per tant...

El president

Perdoni, un momentet –un momentet. Vull recordar-li que la seva intervenció té per finalitat l'informe que s'acaba de substanciar per part... Està fent totalment... I en funció d'això he de recordar-li l'article 88: «Coherència dels debats. Els oradors han d'ésser cridats a tornar a la qüestió si se n'aparten, sigui per digressions estranyes al punt de què es tracta, sigui perquè insisteixen en punts ja discutits o votats.» Per tant, vull ser generós, però també vull que entengui que no estem parlant d'això.

Gràcies.

Mònica Palacín París

Em queden dos segons i, per tant, estic justificant la meua no participació al debat. Per tant, i per això, durant els dies que puguem escoltar la veu de presos i preses polítiques, no participarem en l'activitat parlamentària, per tal que la seva veu sigui i ressoni amb més contundència encara.

Per tant, torno a repetir que no participaré d'aquest debat ni dels posteriors.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora Mònica Palacín. Ara té la paraula, per posicionar-se sobre l'informe que ha comentat el síndic major, doncs, el representant de Junts per Catalunya, el senyor Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. Síndic major, síndic Amat, membres de la sindicatura, diputades i diputats, les circumstàncies del moment històric i excepcional que estem vivint fan que estiguem obligats a denunciar el judici ignominiós que ha començat a Madrid. El poder no ha volgut ni sabut escoltar les demandes d'una majoria molt ampla de la ciutadania catalana, que només volia expressar-se a les urnes per decidir el seu futur. Avui mateix, el vicepresident Junqueras declara en el judici, i molt probablement el conseller Forn també ho farà.

És per aquest motiu que només aquest portaveu assisteix a la comissió, perquè aquestes compareixences ja havien estat establertes, i per respecte a la feina de la sindicatura. Aquesta alteració és per denunciar la repressió (*remor de veus*) –si us plau...–, és per denunciar la repressió i el judici de manera coordinada amb la resta de grups que fem front a la repressió.

Un cop acabades les compareixences... (*Veus de fons. Pausa.*)

El president

Sergio, diputat Sergio..., i, si us plau, vostè ha d'acabar i cenyir-se al que s'està parlant. Si no, li trauré la paraula.

Narcís Clara Lloret

Escolti, senyor president, estan alterant el meu discurs. Jo m'expresso en els termes que jo crec convenients, i vostè faci el que li sembli, no hi ha cap problema.

El president

Doncs...

Narcís Clara Lloret

Puc continuar? Sí? Gràcies. Un cop acabades les compareixences... –estic explicant el motiu pel qual, eh?, *okay?*..., és a dir, és un raonament, d'acord?: hi ha uns arguments, i ara, al final, hi ha una tesi–, un cop acabades les compareixences dels membres de la sindicatura, m'absentaré pels motius que ja he exposat.

Dit això, agrair una vegada més a la sindicatura la feina que fa. Valorem molt positivament totes les observacions i recomanacions que es fan als seus informes.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Clara. Bé, doncs a continuació... (*Maialen Fernández Cabezas demana per parlar.*) Sí, digui... La diputada... (*Veus de fons.*) Per què em demana la paraula, diputada?

Maialen Fernández Cabezas

Sí, *president*, quería hacer también un comentario, igual que han tenido oportunidad los partidos de Esquerra y Junts per Catalunya, en referencia a las alegaciones por las cuales se van a marchar de la comisión.

El president

Diputada, em comenta el lletrat que no l'han alludit i no està en l'ordre del dia... És que... (*el president riu*), em feu un problema, eh? –em feu un problema.

(*Remor de veus.*)

Maialen Fernández Cabezas

Pues cuando tenga el turno de palabra.

El president

Després, quan tinguis l'ús de la paraula, doncs, t'explícites d'una manera adequada.

Maialen Fernández Cabezas

De acuerdo. Perfecto, gracias.

El president

Continuem, per tant, amb l'exposició, amb la substanciació dels informes per part de la sindicatura.

Si us plau, passem, per tant, al segon punt... (*Veus de fons.*) Ah, perdó, sí, és veritat. Ara té la paraula, per donar resposta a totes les qüestions plantejades, el síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

El síndic major

Gràcies, president. Seré molt breu. De fet, les preguntes..., han sortit dos comentaris respecte a l'opinió de la sindicatura respecte a la situació de l'exercici 11 i els següents... És clar, el que diria jo és que, com a òrgan fiscalitzador i auditor que som, no podem donar una opinió si no està sustentada en elements objectius valorables. Això vol dir que no puc dir si va millor o pitjor perquè jo cregui que va millor o pitjor, sinó en base a una sèrie d'elements que es puguin quantificar per poder-ho dir.

En el seu dia la sindicatura, a l'inici de..., quan vaig entrar jo en l'òrgan, recordo que el que es feia era una quantificació de les recomanacions resoltes respecte a les no resoltes. Si ens n'anéssim a aquesta tessitura, en el punt que parla dels anteriors es mantenen sis de les vint-i-tres observacions, és a dir que s'han resolt les restants, les setze restants... (*veus de fons*), les disset restants. El que passa és que això ho vam deixar d'utilitzar, perquè també és cert que no és el mateix el pes d'una observació o de l'altra, i no simplement se'n pot quantificar una al costat de l'altra, atès que n'hi ha algunes que probablement són més importants que d'altres.

Dit això, no puc dir si en opinió de la sindicatura aquesta entitat va millor en base a les observacions que vam fer l'any anterior. Sí que és cert –ho torno a dir–

que s'han resolt part important de les observacions que es feien l'any 11. Això vol dir que en aquest sentit aquestes estan resoltes o no es mantenen, és a dir... De la resta, l'anàlisi jo crec que s'ha de fer mirant-ne, punt per punt, cada un d'ells.

També volia fer una valoració respecte a un tema que ha sortit..., només un detall. Quan parlem de la comptabilització del deute històric, no estem tant parlant de si existeix i si es resol o no, perquè fins i tot a les alegacions es diu –i es pot comprovar– que el deute el 17 es va pagar, d'alguna manera. El que estem dient aquí és com es comptabilitzava, és a dir, que el 15 es va comptabilitzar un deute que en el pressupost del CatSalut encara no hi era. Aleshores el que diem aquí és que es van activar malament, és a dir, es va posar en el balanç malament, perquè encara el CatSalut no havia reconegut que tenia el deute i el consorci ja l'havia inclòs en el seu balanç. No estem parlant tant de si es cobrava o no es cobrava, sinó simplement com estava en el balanç del consorci.

I després, sobre el tema, que també ha sortit, del contractar amb l'entitat que feia tota la gestió dels malalts estrangers, turistes... –bé, l'informe utilitza diversos noms... I això és una opinió que es pot deduir de llegir el que diem i les alegacions; es pot arribar a deduir que, d'alguna manera, el servei objectivament és correcte, en el sentit de dir: «Té sentit probablement que estigui aquí.» Del que ens queixem..., «la queixa» no és la paraula: l'observació que surt a l'informe és la manera en què s'ha tractat, és a dir, el tipus de contracte, la manera en què es facturem els serveis sanitaris i les tarifes. Que probablement en les alegacions el que es diu és que les tarifes no poden ser les mateixes que les tarifes que té l'hospital, probablement sí; però el dubte és: d'on surten, aquestes tarifes? És a dir, el justificant de les tarifes que cobra l'entitat és el que notem a faltar. No tant el que hi hagi una diferència, que sí que hi és, que també les veiem, però bé, que d'alguna manera, a més, no s'explica per què cobren això i no cobren una altra cosa.

Més o menys, aquests eren els dos temes que probablement han sortit més i que he volgut contestar.

Moltes gràcies.

El president

Bé.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2018, sobre el sistema de governança de l'Institut Català de Finances, corresponent als exercicis 2011-2016

256-00019/12

Doncs ara sí que podrem passar al segon punt de l'ordre del dia, on tractarem l'Informe de fiscalització sobre el sistema de governança de l'Institut Català de Finances, corresponent als exercicis 2011-2016, i també ens farà l'informe el síndic major de la Sindicatura de Comptes, senyor Jaume Amat.

El síndic major

Bé, moltes gràcies, president. Aquest informe no té res amb l'anterior, s'ha d'analitzar des d'un punt de vista totalment diferent: aquell informe era un informe de regularitat, on el que fèiem era analitzar els estats financers i la legalitat de l'activitat d'una entitat, i aquest informe analitza l'entitat des d'un prisma diferent. Això no vol dir que aquesta entitat sigui susceptible, ni molt menys, de tenir informes de regularitat. I prova d'això és que l'anterior informe que vam fer de l'Institut Català de Finances, que és l'Informe 5/2007, era un informe de regularitat –igual que el del consorci, que n'hem parlat abans–, on hi havia un especial..., el focus especial era en el resultat de l'activitat creditícia d'aquesta entitat.

Aquest és l'informe que estaria dins de la categoria dels informes entre compliment i de gestió, on el que s'analitza és..., aquesta entitat és una entitat de crèdit, i aleshores el que volem seguir, el que volem analitzar és si en els procediments i en la gestió d'aquesta entitat, durant el període que va del 2011 al 2016, s'han seguit o no s'han seguit aquells criteris que de manera general, a nivell europeu, es consideren bàsics per poder categoritzar una entitat com a entitat de crèdit. Aleshores, per això el que analitzem és el concepte de governança, i entenem com a governança el conjunt de principis i normes que regulen el disseny, la integració i el funcionament de l'entitat, és a dir, el procés de presa de decisions i l'estructura i organització creada per poder prendre aquestes decisions, i veure si els requeriments aquests s'han seguit.

En base a què fem aquestes referències? Fem aquestes referències en base al que són els principis i les regles que es coneixen en el món financer com les de Basilea III, que són les regles i els requeriments que en el seu dia –i estic parlant de 1974–..., es va decidir crear un grup en el qual s'analitzés quins eren els requeriments que havien de tenir les entitats financeres a nivell mundial. Aleshores, aquests requeriments han anat evolucionant des del 74; el darrer és el Basilea III, que va néixer el 2010, al principi de la crisi econòmica, actualitzat el 2015, que és en el que ens hem basat per poder veure quin és el nivell de compliment d'aquests requeriments, d'aquests principis, respecte al que seria la forma de treballar, com prenen decisions i com s'organitza l'Institut Català de Finances.

Com a resultat d'aquesta anàlisi, el que... Perdó, abans, si de cas, per explicar-nos... De fet, el treball de fiscalització té quatre punts diferents: un, que és l'evolució, l'anàlisi de l'evolució de la normativa aplicable; un segon punt, que és el grau d'implantació real dels canvis normatius que afecten els òrgans de govern, els òrgans decisius dintre de l'entitat; el tercer és l'anàlisi dels procediments emprats en les principals àrees d'activitat –és a dir, s'han agafat expedients concrets tant en l'àrea d'inversions i instruments de capital com en l'activitat creditícia, i, aquests expedients concrets, hem auditat o hem fiscalitzat si complien o no els procediments que ells mateixos s'havien autoimposat per complir aquest nivell de governança–, i l'últim punt és el seguiment dels tretze principis orientatius, que aquests sí que surten de Basilea III, que són els que donen peu a tenir, a poder determinar com ha de funcionar, com s'ha de governar una entitat de crèdit.

Com a conclusió d'aquest treball, l'informe el que determina és que, de l'anàlisi del sistema de governança de l'ICF del període 11 a 16, es pot concloure que hi ha hagut una evolució positiva en l'aplicació de pràctiques de bon govern, amb una major independència de l'ICF davant de la Generalitat. A partir d'aquesta conclusió, el que es fa és una anàlisi de les comissions creades i dels sistemes de treball per poder-ho fer.

Però també a l'informe després, com fem normalment als informes, hi ha un seguit d'observacions que serien aquells punts febles que creiem que l'entitat, amb els criteris que hem fet servir fins ara, hauria de millorar o de resoldre. Els punts febles més importants són el nombre de persones per cada una de les comissions; el fet de que encara no tenien, quan vam fiscalitzar-ho, el que es diu «un RAS», que és una declaració d'apetit de risc, que seria el nivell de risc assumible per part de l'entitat, declarat formalment. Després, un altre dels punts febles és el nomenament del conseller delegat i del president i de les funcions del president, si són executives o no, i el nivell d'independència, a partir de si són o no executives, que haurien de tenir en el seu sistema de nomenament. I després que en el seu dia, quan es va fiscalitzar això, l'ICF no tenia un portal de transparència i no preparava l'informe anual d'avaluació interna sobre polítiques de remuneracions.

Aquest seria un petit resum del que seria l'informe, aquest informe, el del sistema de governança de l'ICF 11/16. I a partir d'aquí, com sempre, estic a la seva disposició per a qualsevol comentari.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic major. Ara, per posicionar els diferents grups, donaré la paraula en primer lloc al representant del Grup de Ciutadans, el senyor diputat Martí Pachamé.

Martí Pachamé Barrera

Sí; hola, bon dia, síndic. Moltes gràcies per la seva presència i per l'informe que han elaborat.

Jo voldria recordar, abans de tot, que l'ICF és una institució financera pública, és a dir, que pot concedir crèdits i prestar avals o garanties, entre d'altres, però lo que no pot fer és captar fons del públic en general. L'ICF gaudeix de patrimoni i tresoreria pròpia i actua, per al compliment de les seves funcions, amb autonomia orgànica, financera, patrimonial, funcional i de gestió, amb plena independència de les administracions públiques, cosa que potser, doncs bé, degut a la forma de nomenament de la cúpula directiva, aquesta independència pugui ser posada en qüestió.

Per altra banda, l'actuació de l'ICF pot anar dirigida principalment, però no exclusivament, a reforçar les pimes i l'activitat industrial a Catalunya. L'institut s'ha de gestionar de manera que es pugui garantir la seva viabilitat econòmica, eh? És a dir que la seva funció és de reforçar l'activitat industrial a Catalunya.

L'informe es centra precisament en el procés de presa de decisions i en les estructures que s'han creat per poder implementar i controlar aquestes decisions.

Fem una miqueta de recordatori respecte d'algunes coses que han passat en l'institut durant aquests últims anys.

El 2016, l'activitat principal de l'ICF van ser inversions en instruments de capital de risc i activitat creditícia. I ho va fer a través de societats de capital de risc, no de forma directa, sinó a través de societats intermediàries, eh? L'Institut Català de Finances, l'entitat creditícia que la Generalitat vol convertir en el seu banc públic, eh?, va cobrar comissions indegudes el 2011 per valor de 5,8 milions, segons vostès mateixos van posar sobre la taula. Aquesta xifra superava amb escreix els 4,3 milions que va guanyar l'institut en aquell mateix període, o, el que és el mateix, sense aquest ingrés extra, l'institut hagués estat molt lluny d'obtenir uns resultats econòmics tan llustrosos, eh? Estem parlant d'actuacions anteriors.

La sindicatura també va treure a la llum aquest cobrament indegut; és part de la governança de l'entitat que aquestes situacions no es puguin tornar a donar. I una de les preguntes que li voldria fer és si en aquesta revisió, en aquest informe de governança, han detectat que aquestes situacions que es van donar ara no es podrien tornar a donar. En aquest sentit, voldríem saber si ha comprovat la sindicatura que s'han establert els sistemes de control adients perquè no es tornin a produir aquestes situacions.

Per altra banda, tenim que, doncs bé, l'Institut Català de Finances va finançar, per exemple, aquesta operació de l'Incasòl en què va destinar 30 milions d'euros, eh?, per ampliar el parc públic de lloguer en sis-cents pisos. Veiem que l'institut s'utilitza per finançar projectes de l'Incasòl, molt bé, que ho pot fer, però no és això una forma de finançament heterodoxa de la Generalitat? Perquè també veiem, per altra banda, en el seu mateix informe, sobretot dels informes que s'han estudiat, que del total de préstecs que ha concedit l'institut, doncs el sector públic ha destinat el 46,25 per cent del total d'aquests préstecs que vostès han analitzat. Això significa que pràcticament el 50 per cent de l'activitat prestatària de l'institut ha anat a parar a fons públics, amb la qual cosa potser queda una miqueta desvirtuada la funció primordial, que és la de reforçar les pimes i l'activitat industrial a Catalunya fent el que li comentava d'un finançament ortodox de la Generalitat.

Sembla, no obstant, que alguns controls funcionen, no?, com quan l'economista de referència de la Generalitat, en Xavier Sala i Martín, quan era tresorer del Barça, va demanar un crèdit a l'institut de 15 milions d'euros per pagar el cost

del Txigrinski. Un concepte una miqueta estrany de banca pública, el que té en Sala Martín, eh?; per cert, que ja sabem com funcionarien les coses en la seva república virtual.

També hem de recordar el cas de Spanair, no? Recordem que, per allò, la broma de l'operació aquesta va costar, entre el 2009 i 2012, un total de 236 milions d'euros, no?

La governança actual impedeix que es facin gestions tan desastroses en l'actualitat?

Per altra banda, també comentar que en l'anàlisi de les inversions en instruments de capital de risc, doncs, detectem algunes coses que potser la governança hi tindria alguna cosa a dir. I potser en línia, també, en els punts que s'han posat de manifest al final, de millores, no?, en la definició dels límits i les consideracions empresarials, i també en el tema de la concreció en el tema dels riscos que poden prendre a l'institut. Veiem, per exemple, que una de les institucions d'inversió en instruments de capital de risc que s'utilitza és Nauta Tech, eh?, que concentra un elevat percentatge del total del valor invertit en el 4.3, i que, a més, doncs bé, hi ha una altra societat que també té un important volum d'inversions, que concentra Spinnaker, i que també hem vist que hi ha un tal Jordi Viñas que està vinculat a Nauta i a Spinnaker, no?

Ho diem també perquè, doncs bé, del total de pèrdues que s'estan produint, a més, en aquestes inversions, no?, tenim que l'evolució de les inversions que s'han fet ha sigut bastant desastrosa, amb la qual cosa l'objectiu també, que és el de promoure la seva viabilitat econòmica, eh?, en les seves actuacions, és a dir, que ha de guanyar diners, al final, i ha d'assegurar-se la seva viabilitat, doncs, en les inversions que estan fent està posat una miqueta en entredit, no? I voldria també saber si els instruments de governança mitjançant l'anàlisi del risc que s'està utilitzant per fer aquestes inversions són acurats o no són acurats.

Tenim 3.795.000 euros de deterioraments i concentrats pràcticament en dos gestors, amb la qual cosa, doncs, em sembla que, quan s'ha de fer l'anàlisi del risc, és una miqueta complex, eh?, amb relació a aquestes pràctiques que en principi s'haurien de fer.

Entenc que l'institut també està en certa manera fiscalitzat pel Banc d'Espanya, amb la qual cosa, doncs, el que m'agradaria també és saber si han analitzat l'anàlisi de..., per aquest aspecte, de la institució, per part del Banc d'Espanya, si els procediments s'han fet o no s'han fet, o quins són aquests exactament, per poder saber l'altra opinió, de l'organisme fiscalitzador.

I, per últim, comentar, si es pot, eh?, que veiem que en el...

El president

Senyor diputat, ha d'anar acabant...

Martí Pachamé Barrera

...-sí, acabo-, el punt número 5, en el que hi ha un vot particular del síndic Jordi Pons. I voldríem saber, si és possible, el motiu de per què no compartia l'objectiu d'aquest informe, eh?, i saber una miqueta el sentit últim del vot particular aquest.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per posicionar el Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Rafael Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president, de nou. Voldria fixar l'atenció en alguns dels aspectes que des del nostre punt de vista són més rellevants pel que fa a l'informe de fiscalització que estem debatent.

Una primera qüestió, des del nostre punt de vista, a revisar és el nombre de membres, eh?, de la Comissió Mixta d'Auditoria i Control, i també de la Comissió de Nomenaments i Retribucions; ho diu l'informe i ho compartim. Per què? Doncs perquè

el 2016 aquestes comissions estaven formades per dues persones, quan evidentment es dedueix que, si n'hi ha dues, per prendre decisions és absolutament necessari i imprescindible, *sine qua non*, que les dues persones estiguin d'acord; si no, no es poden prendre decisions, no? Per tant, en aquest sentit, des del nostre punt de vista creiem que valdria la pena insistir i reclamar el compliment de la circular del Banc d'Espanya que disposa que han de ser un mínim de tres, les persones que formin el consell.

La manca de desenvolupament d'una declaració de l'apetit de risc, el que se'n diu «el RAS», amb responsabilitats clares i definides per a la gestió dels riscos i funcions de control en general; ens sembla que és una altra qüestió absolutament clau.

També referent a l'elecció del conseller delegat i la necessitat que el president del Consell sigui independent o no executiu.

La manca, per part de l'ICF, de desenvolupar el procediment i comunicació de la vigilància que ha d'exercir sobre les filials del seu grup, em sembla que és una altra qüestió important.

Respecte als conflictes d'interessos, es posa en evidència una manca clara d'una política específica i formal sobre aquesta qüestió, sobre els conflictes d'interessos.

També hi ha un altre incompliment, es posa en relleu un incompliment de la normativa del Banc d'Espanya sobre la necessitat de realitzar un informe anual d'avaluació interna sobre les remuneracions, i la manca d'aprovació per part de la Junta de Govern de l'ICF de l'informe d'autoavaluació del capital, d'acord amb la normativa del Banc d'Espanya. És a dir que hi ha diverses parts de l'informe de la sindicatura que posen en evidència l'incompliment de normatives procedents del Banc d'Espanya que en teoria cal pensar que haurien de ser d'obligat compliment.

I, finalment –i vostè també hi ha fet referència–, tot el tema del portal de transparència, que fins al 2018 no ha existit, però és que, quan ha començat a existir, està molt mancat dels elements mínims i els continguts que la normativa diu que han de ser publicats.

Per tant, la conclusió a la que arribem és que hi ha determinats aspectes... Nosaltres donarem suport, evidentment, a les recomanacions i conclusions de la sindicatura, però farem una mica més que això: en alguns aspectes anunciem que farem algun tipus d'iniciativa parlamentària per intentar resoldre concretament i puntualment alguns dels aspectes que s'han comentat.

I, si em permeten, ja que encara no he esgotat el temps, voldria fer una petita reflexió. Mirin, qualsevol dia de l'any és excepcional; per tant, apellar a l'excepcionalitat és una excusa de mal pagador. Mirin, per mi avui és el dia més excepcional de la meua vida; per tant... Per què? Perquè de pare només n'hi ha un. Per tant, escolti, una mica de respecte –una mica de respecte– a les institucions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara té la paraula, per posicionar el Grup de Catalunya en Comú Podem, el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. El final de la intervenció, crec que ens ha deixat a tots una mica amb el cor enconguit. En tot cas, molts ànims en lo personal.

Jo, sobre la decisió que han pres els grups que donen suport al Govern, faré poques consideracions. Compartim la dificultat dels moments que vivim i compartim, per tant, la llibertat dels grups de prendre les decisions que consideren oportunes. Nosaltres avui hem decidit assistir a aquesta comissió, també per respecte al síndic i a la sindicatura i a les compareixences que s'havien de fer avui, i també amb la voluntat de no transmetre un cert bloqueig institucional, que crec que en aquests moments de dificultats, tant per al conjunt de la ciutadania com pel funcionament de les institucions, era també bo posar de manifest que fem feina institucional i que

intentem desbloquejar una situació complexa, sense menyscar la solidaritat amb cap dels presos que avui prenen declaració al tribunal.

Sobre l'informe en concret, jo llegint l'informe sí que crec que és evident que és un informe particular, que té una finalitat, diguem-ne, diferent dels informes habituals, però llegint el vot particular del síndic Jordi Pons, en el que es manifesta contrari a l'objectiu i a la finalitat d'aquest informe, el que em sobta és que no exposa cap perquè, és a dir, no exposa en el seu vot particular quins van ser els motius pels quals ell ja es va declarar contrari a l'elaboració d'aquest informe en el seu moment. I m'agradaria..., si pogués, el síndic major, fer un aclariment sobre aquest punt i sobre quina ha sigut la discussió sobre la idoneïtat d'aquest informe.

Amb relació a l'informe, jo en destacaria un parell o tres de coses. Algunes ja s'han comentat; intentaré no fer-me molt reiteratiu.

La composició dels membres del consell, crec que és un tema elemental, jo crec, de qualsevol sistema de governança. I la veritat, que crec –i suposo que quan ho hem llegit tots, que estava conformat només per dues persones i que, per tant, les decisions només es podien prendre per unanimitat d'aquelles dos persones i no hi havia sistemes de desempat, que és el que et dona un sistema més plural de decisió, especialment imparell–, crec que ens ha sorprès a tots; també per, diguem-ne..., no sé com dir-ho, però per la nimietat del problema, per l'absurditat de tenir un problema d'aquests en un alt nivell de decisió i de governança.

Després, crec que és fonamental l'observació que fa la tercera en lo relatiu a la declaració de l'apetit de risc o RAS, i sobretot en la definició de responsabilitats de riscos assumibles i de les funcions de control. Crec que aquest és un element central d'aquest informe, i crec que és una observació..., probablement la més rellevant de l'informe.

Però després també m'agradaria afegir dos punts més: el que té a veure amb els conflictes d'interès i si té coneixement de si l'Institut Català de Finances té previst fer la declaració d'apetit de risc i formalitzar els conflictes d'interès, i si tenen coneixement també, i per últim, de la millora del sistema de transparència, que també en feu esment en el vostre informe i que per nosaltres també és un element indispensable per donar també a la ciutadania i al conjunt de diputats i diputades més instruments per seguir, controlar i fiscalitzar l'activitat de l'Institut Català de Finances.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, per posicionar sobre aquest informe el Grup de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. Síndic major, altres membres de la sindicatura, diputades i diputats, una prèvia: la diputada del Grup Republicà, la senyora Mònica Palacín, m'ha encarregat que els faci saber que s'ha absentat perquè el vicepresident Junqueras ha començat la seva declaració.

En segon lloc diré que no repetiré els arguments de la meua primera intervenció, no pas perquè em senti coaccionat de cap manera, sinó perquè així ja ho havia decidit d'entrada.

I en tercer lloc, i respecte a l'informe, doncs, una vegada més agrair a la sindicatura la seva elaboració i expressar el nostre suport a totes les observacions i recomanacions que s'hi fan.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Doncs ara donaré la paraula novament al síndic major, Jaume Amat, perquè faci tots els aclariments que consideri oportuns.

El síndic major

Gràcies, president. Sí, hi ha hagut dos o tres temes que han sortit i m'agradaria comentar.

El primer és respecte a quina és l'opinió que puguem tenir respecte als sistemes de control i si aquests funcionen o no en l'institut, com, una mica... Com a conclusió de l'informe, el que es diu, primer, que han canviat molt a partir de l'11 fins a l'actualitat, els sistemes de control; que han millorat i s'han reforçat, i que el que diem és que, amb tot el que hem fet i hem pogut fiscalitzar i analitzar, és cert que tenen una estructura de governança prou forta com per poder complir amb els nivells de responsabilitat que ha de tenir una entitat de crèdit.

Això no vol dir que, procediment per procediment i expedient per expedient, pugui passar el que pugui passar. És a dir..., perquè el que diem és que l'estructura està preparada; una altra cosa és que després s'hauria d'analitzar a cada expedient quina és la realitat, no?, però el que diem és l'estructura.

És important dir-ho, no ho he dit abans –ho he dit d'alguna manera, ho he deixat intuir–, que aquest informe és un parèntesi dins dels informes de regularitat que anem fent de l'Institut Català de Finances. És a dir que el proper informe que farem de l'Institut Català de Finances tornarà a ser un informe de regularitat, on sí que ja veurem les seves decisions de risc, les decisions de finançament que prenen, i, perquè entrarem dins de cada expedient, podrem fer una valoració respecte a aquells temes que ara no hi hem entrat, perquè el que hem fet és veure l'estructura de funcionament. És a dir, al proper informe que farem de l'Institut Català de Finances, tornarem a entrar als expedients dels crèdits donats, dels préstecs, dels avals, de les participacions en els..., és a dir, dels seus elements de treball, i a partir d'aquí podrem fer una valoració interna. És a dir, el que sí que diem aquí és que la seva estructura està preparada per poder-ho governar. Ara, el següent que farem serà veure si realment ho fan o no.

Respecte al Banc d'Espanya, està clar, no té fitxa bancària. Aleshores, al no tenir fitxa bancària, no és tècnicament fiscalitzable pel Banc d'Espanya. Això no vol dir que les circulars del Banc d'Espanya se segueixen, es controlen i s'executen, dins del que seria el sistema de treball de l'Institut Català de Finances. Però al no tenir fitxa bancària, de fet, no segueix el sistema de seguiment i de fiscalització que el Banc d'Espanya fa amb les altres entitats de crèdit.

I, respecte al vot particular, és que no puc dir més, ni que m'ho diguessin avui, ni que m'ho preguntessin de qualsevol altre dels vots particulars. El que hi ha és el que hi ha. És a dir, el vot particular..., lògicament, nosaltres per norma identifiquem que hi ha un vot particular, identifiquem qui el presenta, i el que surt en l'acta és el que la persona que ha fet el vot particular vol que surti. Aleshores, hi ha el que hi ha. És a dir, no puc anar més lluny, perquè, a més..., no, és que a més em posaria en un tema que no em toca, perquè jo no l'he fet, el vot particular. Aleshores, ni el defenso ni el deixo de defensar, sinó que és el que és. Però això passa en aquest informe i passa en qualsevol altre en què hi hagi un vot particular: l'únic que hi ha és el que està redactat en el vot, i no em puc moure d'aquí.

Res més. Em sembla que això eren els temes que probablement han sortit en aquest debat.

El president

Bé, doncs a continuació procedirem al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en l'Informe de fiscalització 27/2018, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya del 2017.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 27/2018, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya del 2017

256-00020/12

I també –avui té el ple, eh?, complet, senyor Jaume Amat– tornarà a tenir la paraula el síndic major per fer els comentaris i les explicacions pertinents. Té la paraula.

El síndic major

Gràcies, senyor president. Doncs si en l'anterior dèiem que el segon era diferent que el tercer, el tercer és diferent que el segon i que el primer; és a dir que aquest informe és totalment diferent als altres dos. Aquí ha donat la casualitat de que m'ha tocat presentar tres informes que tenen tres conceptes i tres orígens totalment diferents.

Aquest és un informe al que estem obligats –i fem de molt gust, però la llei ens ho determina–, que fem cada vegada que hi ha un procés electoral a Catalunya, i el que fem és analitzar les despeses electorals a partir de si compleixen o no amb la llei aplicable, perquè sabem que Catalunya no té una llei electoral pròpia; al que ens anem és a la LOREG, que és la llei general, que és la que apliquem directament respecte a aquestes eleccions.

Sobre això, la normativa aplicable, per una banda, és la LOREG, la Llei orgànica del règim electoral general, i a més hi han totes aquelles..., les instruccions de desplegament d'aquesta llei per cada contesa electoral, el Ple de la sindicatura aprova..., que no deixa de ser, diguéssim, el desenvolupament dels punts més detallats respecte a la llei electoral.

Quin és l'objecte de la llei? L'objecte de la llei..., a part de fer l'anàlisi, la llei ens demana una cosa molt concreta: la llei ens demana que ens pronunciem sobre la regularitat de la comptabilitat electoral presentada per les formacions polítiques que van concórrer a les eleccions del 21 de desembre del 2017 i que van obtenir representació al Parlament, i, en cas de que s'apreciïn irregularitats, proposar la no adjudicació o la reducció de les subvencions. És a dir, la llei ens demana una cosa molt concreta, ens diu: «Vostès ens han de dir, sobre la comptabilitat que a vostès per llei els han presentat els que s'han presentat a aquestes eleccions..., i si compleixen o no amb aquesta llei», és a dir, si han comès irregularitats que els podrien suposar, doncs, una infracció, que són les determinades per la norma.

I això és el que hem fet, és a dir... I arran d'això el que hem fet és determinar... –on ho tinc?...–, en l'apartat de conclusions de l'informe de la sindicatura, constata que totes les formacions polítiques que tenen obligació de fer-ho han presentat la comptabilitat electoral a la Sindicatura de Comptes en el termini legalment establert; que totes les formacions han complert el límit general màxim de despesa electoral i els sublímits de publicitat establerts a la Llei orgànica electoral general. I, d'acord amb l'objecte i l'abast de l'informe, la Sindicatura de Comptes no proposa cap reducció ni no adjudicació de la subvenció electoral, de les previstes en la normativa electoral. De fet, aquest és l'objecte final, que és dir: «A partir del que la llei ens hi obliga, hem analitzat la comptabilitat, totes les formacions ho han presentat a termini, hem analitzat com ho han presentat, i han complert tots els límits que la norma determina. I a partir d'aquí no proposem cap sanció, perquè no hi ha hagut cap irregularitat.»

La segona part és: a més d'això, el que fem és determinar la quantia respecte a la subvenció pública que cada formació té dret a ingressar, i aquesta quantia ve donada pel fet de veure si els justificants que la llei permet, que presenten cada grup parlamentari, són prou..., si són legals per poder justificar les quanties. I aquí és on el gruix del treball ha estat aquest. És a dir, l'informe, grup parlamentari per grup parlamentari, el que fa és analitzar la comptabilitat presentada, analitzar els ingressos declarats, analitzar les despeses justificades... A partir d'aquí, nosaltres, el que determina la sindicatura és quines tenen dret a subvenció i quines no tenen dret a subven-

ció i, a partir d'aquí, al final fer una proposta, que és dir: de les quanties que la norma marca, la subvenció que cada formació té dret a ingressar és una determinada.

Acabem l'informe amb una sèrie de recomanacions que anem arrossegant de fa temps i que quasi diria jo que fins i tot coincideixen amb la resta dels òrgans de control extern, perquè si miren vostès no només el Tribunal de Cuentas, sinó els òrgans de control extern en altres eleccions, més o menys tots diem el mateix: que s'hauria de revisar la normativa per actualitzar-la. Actualitzar-la amb què? Amb els límits, amb les despeses..., atès que hi han despeses, diguéssim, de tota la utilització de mitjans digitals que la norma no ha tingut en compte; en canvi, la norma encara parla de publicitat en ràdio, en cartells..., que se segueixen utilitzant, però vull dir que, en pes específic dels altres sistemes de comunicació, baixen molt.

I després a la normativa també li estem demanant que determini amb més claredat probablement els conceptes de despesa que s'han d'incloure en cada un dels aspectes, com deia abans, de publicitat, suports, etcètera.

Després també li demanem a una norma que determini, que analitzi la viabilitat o no de les noves formes de finançament privat que, cada vegada més, grups polítics utilitzen per poder finançar les seves campanyes electorals.

I, per finalitzar, una despesa que acostumem a determinar, que crec que probablement hauria de tenir un tractament diferent, és el tema de despeses de *mailing*, que, com analitzem en l'informe, del gruix de totes les despeses electorals manifestades, suposa quasi el 55 per cent del total de les despeses. El que diem..., no posem solucions, sinó que diem que és una despesa molt important i que probablement requeriria veure una solució diferent, atès que el 55 per cent del que es gasta el país, per dir-ho així, és en *mailing* als ciutadans, quan probablement els ciutadans reben la informació de les campanyes, avui en dia, per altres mitjans que no és el correu que arriba a casa seva.

I res més. I a partir d'aquí, com sempre, resto a la seva disposició per a tots els aclariments que calguin.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic major. Ara, per posicionar el Grup Parlamentari de Ciutadans en relació amb aquest informe, té la paraula la diputada Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Gracias, *síndic major*, por la presentación y la elaboración de este informe, pero quisiera hacer una previa antes de proceder a la exposición de este informe por parte del Grupo de Ciudadanos.

El Grupo Parlamentario de Ciudadanos quiere trasladar la indignación de los ciudadanos a los que representamos por el hecho de que los partidos separatistas sigan degradando el Parlamento de Cataluña, al no permitir que se debatan y se decidan asuntos que son realmente relevantes para la sociedad, como en este caso, en la Sindicatura de Cuentas, propuestas de resolución que habíamos presentado para que se fiscalizara el Consell de la Diplomàcia Pública de Catalunya, o propuestas en relación con la gestión de activos inmobiliarios de la Generalitat de Catalunya.

Los diputados escogidos por la ciudadanía y pagados por ellos tenemos el mandato y la obligación de venir a trabajar, asistiendo a las comisiones y plenos reglamentariamente establecidos, y no hacerlo supone un fraude a la ciudadanía. La vulneración de estas obligaciones da lugar a la paralización del normal funcionamiento del Parlament y, por lo tanto, altera gravemente sus funciones democráticas, perjudicando al conjunto de los ciudadanos.

El Grupo Parlamentario de Ciudadanos seguirá cumpliendo, como siempre, con sus obligaciones con la institución y con los ciudadanos de Cataluña, a los que, a diferencia de los partidos separatistas, respetamos profundamente y a los que defenderemos de los intentos de menoscabar su dignidad, además de parecernos una

falta de respeto total hacia el trabajo y hacia la presentación de los informes de esta Sindicatura de Cuentas.

Y ahora, sin más, procedo a la presentación del informe por parte de Ciudadanos. Vuelvo a repetir el agradecimiento al *síndic* por la elaboración del informe, que, como siempre, son todos complejos y muy elaborados.

Bien, analizamos el Informe relativo a las elecciones al Parlament de Catalunya el 21 de diciembre del 2017, donde nuestro partido, Ciudadanos, fue el ganador de las mismas. No les tengo que recordar que Catalunya es la única comunidad autónoma española que no cuenta con una ley electoral propia, tal como ha comentado el *síndic*, lo cual propicia que las mayorías representadas en esta cámara –cuando están presentes– no se correspondan con las mayorías sociales.

Elecciones que se convocaron tras haberse producido un golpe a la democracia los días 6 y 7 de septiembre, donde los grupos de Junts pel Sí –actualmente Junts per Catalunya y Esquerra–, así como la CUP, impulsaron las llamadas «leyes de transitoriedad jurídica y del referéndum», un referéndum ilegal, del 1 de octubre. Se saltaron todas las leyes: la Constitución, el Estatut de autonomia, etcétera. Pensaban que estaban por encima de la ley, vulnerando los derechos de todos los catalanes, creyendo que estas actuaciones no tendrían consecuencias. Se creían impunes.

El señor Puigdemont tuvo la oportunidad de convocarlas; sin embargo, fue tan consecuente, que decidió fugarse de la justicia. Unos se fugan de la justicia, otros huyen de las comisiones.

Afortunadamente, existen mecanismos en la Constitución española, nuestra carta magna del año 78 –que, por cierto, fue refrendada por el 91 por ciento de los catalanes–, que permitieron reconducir la situación y convocar los comicios. Decidieron concurrir todas las fuerzas políticas, asumiendo, por tanto, la total legitimidad de las mismas. Cabe destacar, en este punto, sobre todo a los partidos de Junts per Catalunya y Esquerra –entonces Junts pel Sí–, que, de los 32 millones de euros que cuesta el envío postal, más de 5 millones son asumidos por el Ministerio de Interior español. Es decir, el dinero de todos los españoles sirve también para sufragar las campañas electorales de los partidos independentistas que quieren separarse del resto de España.

Valoramos positivamente que todas las fuerzas políticas hayan presentado, como comentaba el *síndic*, la contabilidad electoral a la sindicatura dentro del período establecido. Sin embargo, aquí me gustaría realizar algunas valoraciones. Junts per Catalunya y PSC pagaron fuera de plazo, es decir, superando los noventa días, 1.084.000 euros y 584.000 euros, respectivamente. Y es curioso que además Junts per Catalunya en las alegaciones indique que «se ha de valorar el esfuerzo realizado para pagar a sus proveedores en el tiempo», aunque no pudo ser así. El esfuerzo es el mismo para todas las fuerzas políticas, y el cumplimiento de las normas y las leyes es el cumplimiento para todos. Por lo tanto, ajústense a lo que tienen que hacer.

Mi pregunta es: ¿qué ocurre en estos casos? ¿Las cuentas no son bloqueadas cuando se pasa de los noventa días para poder disponer de las cuentas para gastos electorales?

Por otro lado, en ninguna de las aportaciones que realizan las personas físicas a Junts per Catalunya consta el domicilio –en *ninguna*. Y es un importe de 128.000 euros. Resulta llamativo, ¿no? Y, no satisfechos con esto, resulta que en las alegaciones nos indican que, según su parecer, les parece correcto que no haya que constar el domicilio; con el código postal es más que suficiente. O sea que aplican las normas según su parecer. ¿Es válido, el código postal?, ¿se acepta como una acreditación del domicilio?

Otra cuestión que nos parece también relevante es que tanto PSC como PP comentan en el informe que tienen facturas de gastos electorales en las que no se detalla el tipo de IVA. Una factura sin IVA..., es bastante extraño, ¿no? Y Esquerra y Cata-

lunya en Comú Podem no indiquen els preus unitaris dels serveis de *mailing* facturats. És bastant difícil portar una comptabilitat així, ¿no?

En quant a Catalunya en Comú Podem, que tenim aquí al diputat Silvano, ells insisten en disgregar-se de la seva matriu, de Podemos, però a l'hora de la veritat no els fan molts remors a rebre una gran quantitat de les seves comptes per import de 637.500 euros per finançar la campanya.

Per últim, hi ha un fet que m'ha cridat l'atenció –estrepitosament–, i és que un dels proveïdors de Junts per Catalunya, que realitza una donació al partit per import de 15.736 euros per les eleccions del 21 de desembre del 2017, ha sigut el Hotel Husa President Park Brussels, és a dir, el hotel en el que posteriorment s'allotja de manera gratuïta el senyor Puigdemont, en la *suite* presidencial. Resulta llamatiu, posat que fa una donació al partit, quan és un hotel que tenia una deute de 8 milions i mig, i posteriorment, en els mesos que transcorrien l'any següent, en el 2018, presentava una quiebra i deixava a vuitanta i set treballadors a la carrer.

El president

Diputada, hauria de ir acabando.

Maialen Fernández Cabezas

Sí. No lo decimos nosotros, lo dice la prensa: «El Hotel de Puigdemont en Bruselas quiebra y deja a ochenta y siete trabajadores en la calle.» Parece que por donde pasa el señor Puigdemont ocasiona la ruina total.

Y esto es una pregunta que me gustaría hacerle a la sindicatura –y acabo, *president*–: nos extraña que Junts per Catalunya sea el único grupo del que no se han indicado los gastos que no son subvencionables, siendo, como indican, nueve facturas por import de 81.052 euros. Ya por curiosidad, nos gustaría, si es posible, posat que en el resto de partidos sí que se detalla de qué eran esos gastos, si nos pudiera informar la sindicatura a qué corresponden exactamente: reuniones, publicidad, algún catering, etcétera.

Gracias.

El president

Gracias, señora diputada. Ahora, para fijar..., la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Rafael Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. No deixa de ser curiós que la portaveu de Ciutadans hagi tingut, en fi, un gran interès a relatar noms de determinats partits polítics i curiosament s'ha saltat, de l'informe de fiscalització, el seu, eh? No deixa de ser curiós. Simplement a efecte d'inventari, eh?, especialment dels ciutadans d'aquest país.

Nosaltres ens hem mirat aquest informe des de dos punts de vista. En primer lloc, *que cada palo aguante su vela (rialles)*, és a dir, mirem-nos què podem fer cadascú de nosaltres per anar millorant de mica en mica les nostres obligacions en tant que partits polítics i, per tant, que cadascú, crec, s'hauria de llegir –almenys nosaltres ho estem intentant fer– l'informe per millorar.

I en aquest sentit una primera pregunta al síndic major seria: donat que els informes de fiscalització, aquests, es fan sistemàticament, d'una manera sistematitzada, cada vegada que hi ha eleccions i, per tant, és evident que hi ha..., en altres informes a vegades preguntem i ja sabem la resposta: «Mirin, és que no ho podem comparar, perquè no tenim prèviament cap informe similar, no?»; però en aquest cas sí que n'hi ha. La pregunta que li faria –en general, eh?, jo no parlaré de cap partit polític ni sortirà de la meua boca cap nom–: progressem adequadament des d'un punt de vista global?, o necessitem millorar? Bé, que necessitem millorar, segur; en tot cas, progressem adequadament?, anem en la bona direcció? O som tossuts, que caiem

cada vegada en la mateixa pedra? Cada vegada que hi ha eleccions, ensopeguem amb la mateixa pedra?

Segona qüestió que volia comentar: les aportacions a les campanyes electorals de les persones físiques, estrangeres, aportacions de les persones físiques en les quals no hi ha el domicili, etcètera; és a dir, incompliment de la LOREG. I aquesta és una altra reflexió. No deixa de ser paradoxal, perdoni, que siguem l'única comunitat autònoma que no té llei electoral pròpia; seria perquè ens sortissin els colors cada vegada que parlem de llei electoral i d'eleccions, ens haurien de sortir els colors en aquest país, quan encara funcionem a través d'una disposició transitòria de l'Estatut del 80. Per tant, bé, necessitem millorar en alguns aspectes, però és obvi també que per culpa nostra –per culpa nostra– sovint, moltes vegades, no està a les nostres mans solucionar el problema.

Respecte a despeses electorals, en fi, proveïdors, respecte a la subvenció, observacions i recomanacions genèriques de la sindicatura, les compartim i ens les fem nostres.

I, ja per acabar, insistir en la primera pregunta que li feia, que és si realment estem davant d'una foto fixa que reflecteix, evidentment, la situació real com a conseqüència de les eleccions del 2017, però si respecte a eleccions anteriors –i no pas a quatre anys abans, sinó que hi varen ser bastant abans, eh?–, doncs hi ha hagut alguna millora, des d'un punt de vista global, ho repeteixo.

Gràcies.

El president

Bé, doncs a continuació, per posicionar el Grup Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. En primer lloc, agrair a la sindicatura la feina que fa, i aquesta vegada de forma particular, perquè també crec que a tots els grups polítics –almenys als que tenim representació parlamentària– ens ajuda a millorar i ens ajuda, doncs, a intentar fer les coses cada cop millor.

Vostè no s'ha atrevit a parlar..., a fer una proposta sobre el *mailing*. Jo sí que la faré: trobo que, que a aquestes altures no hi hagi un *mailing* conjunt de totes les forces polítiques que es pagui de forma unitària, és una vergonya, i és una vergonya que genera uns sobrecostos a les formacions polítiques i al conjunt de la ciutadania inassumibles. Més de la meitat del pressupost de la campanya electoral se'n va a que enviem cartes a la ciutadania. I crec que això ho podríem fer de forma conjunta, que seria un bon esforç de contenció econòmica electoral i que, a més, també seria un bon esforç de racionalitzar les cartes que enviem a la ciutadania i com saturem les bústies durant dues setmanes a la gent del nostre país. I, per tant, jo sí que faré aquesta proposta.

Jo em cenyiré bàsicament... Bé, primer, una apreciació que ha fet la companya de Ciutadans, que m'ha sorprès: que tenim molta intenció de separar-nos de Podemos. No ho sé, jo soc diputat de Podemos; si vol, després li regalo el meu bolígraf –que avui l'he portat– corporatiu, i no tenim cap intenció... Som una força més petita a Catalunya i som una força que es presenta en coalició, però això no vol dir que ens presentem sols, sinó que ens presentem amb tota l'ajuda i amb tota la força d'Unidos Podemos i, en aquest cas, també de la ciutadania, perquè més de la meitat o pràcticament la meitat de la subvenció o de l'ajuda que ens va arribar d'Unidos Podemos venia de la campanya de microcrèdits i venia de subvencions, bé, de persones civils, amb la dificultat que comporta això també en termes de gestió.

Jo pràcticament no tinc cap més observació a fer, perquè crec que l'informe, pel que a la nostra força política, ha sigut solvent i ha posat coses de manifest. Sé que hi ha discrepàncies entre el nostre tresorer, entre Dani Frutos, en alguns punts, i la sindicatura; però totes elles les estudiarem amb el temps que pertoca i les agraïm.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Lucas Ferro. Ara té la paraula, per posicionar el Grup de Junts per Catalunya, el senyor diputat Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. Síndic major, membres de la sindicatura, diputades, diputats..., ara sí, molt i molt breument, una vegada més, senyor síndic major, donar-li les gràcies pel seu informe i, de la mateixa manera que en els dos anteriors, manifestar el nostre suport a les observacions i les recomanacions que es proposen.

Moltes gràcies, president.

El president

Ara ja, si de cas... *–(adreçant-se al lletrat) procedirem al punt quart? (pausa)–*, sí, procedirem a tornar a donar la paraula al síndic major, perquè doni contestació a totes les qüestions que s'han plantejat. Senyor Jaume Amat, té la paraula.

El síndic major

Gràcies, president. Alguns comentaris.

Respecte a les irregularitats o incompliments que s'identifiquen a cada un dels expedients fiscalitzats –em sembla que era la diputada de Ciutadans que preguntava si tenia alguna repercussió si es passaven de dies i altres–, clar, a nosaltres el que..., per això l'informe comença dient la normativa aplicable, és a dir, ens basem en instruccions i en normativa; aleshores, la norma deixa molt clar quines coses tenen repercussions i quines no. Per exemple, lo que és molt clar és: aquelles despeses que no es consideren subvencionables, lògicament, es retiren de l'import a cobrar la subvenció, i el càstig és que sobre això no està justificat, i aquestes no tenen dret a cobrar-se.

Respecte a les irregularitats, aquelles que poguessin donar peu a haver d'imposar una multa o una sanció, també estan identificades en les instruccions. És a dir que, si la proposta no arriba a proposar una multa o una sanció, és perquè aquelles irregularitats s'identifiquen però no donen peu, segons la norma aplicable, a poder arribar a convertir-se en una sanció.

Preguntava sobre les despeses no admeses del Grup de Junts; ho dic de memòria, però em sembla que no m'equivoco: la majoria de les despeses no identificables és perquè hi havien despeses de desplaçaments..., no identificat qui es desplaçava. És a dir, la norma diu que es paga el desplaçament dels candidats i dels òrgans de govern del partit; hi havia una sèrie de despeses de desplaçament. Perquè no identificava qui eren, doncs, no vam poder donar per validar... No totes, eh?, però una part important de les factures anaven per aquí. Les altres, com en altres que hem descartat, si no ho recordo malament, eren per càtering i per despeses que no entrarien dintre de l'àmbit de subvencions.

Respecte a si progresseu, perquè aleshores aquí sou copartícips, en aquest informe, home, jo diria que sí, és a dir, encara que sigui pel temps que fa que es fan les coses i perquè moltes vegades els tesorers i els gestors són els mateixos, lo qual..., perquè ja ens coneixem de fa anys; aleshores, encara que sigui pel fet d'anar repetint la..., i perquè la gent té ganes de fer-ho bé, a veure. Aleshores, en temes de comptabilitat, sí que és cert que s'ha progressat molt, perquè partíem de fet d'un nivell bastant baixet respecte a com es presentaven comptablement les dades; aquí podria dir que sí. I, respecte a la utilització de mitjans i de límits, també diria que sí. És a dir, hi ha àmbit per millorar? Sí. Però jo diria que sí, que en general aquí sí que m'atreveixo a donar una opinió; així com abans he dit que en aquell tema que estava molt taxat no podia donar una opinió, aquí crec que sí, és a dir, crec que sí que hi ha una progressió.

Respecte al *mailing* conjunt, del que sí que volia fer un esment és que a l'allegació del Govern hi ha una cosa que s'ha de tenir en compte, és a dir, que si es fa un

mailing conjunt els sobres pesen més i, al pesar més, el cost de correus és molt més gran; aleshores, que s'hauria de valorar, abans de proposar fer un *mailing* conjunt..., si es fa conjunt, però s'envia una capsula cada vegada a cada un dels ciutadans, probablement el cost d'això seria més gran que el que enviés cada partit.

També en l'informe el que diem és que hi ha molta diferència entre el que paguen uns grups i els altres. I la diferència és perquè alguns hi fiquen només un full i els altres hi fiquen molts fulls, és a dir que el cost és més gran respecte al que fiquen al sobre. És a dir que també, a part d'analitzar si s'havia de fer el *mailing*, com s'havia de fer, és que s'ha d'introduir a dins, perquè aleshores... És curiós, perquè si veieu l'allegació del Govern..., abans de dir «feu-lo conjunt», mireu a veure que no pesi tant el sobre, que costi més que no fer-lo per separat, és a dir... Aleshores s'ha de tenir en compte.

I més o menys amb això he donat resposta a totes les seves observacions. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic major, Jaume Amat.

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2016 (nomenament de ponència)

257-00001/12

Bé, doncs ara sí que procedirem al quart punt (*veus de fons*)... Bé, anava a procedir al punt número 4, que és el nomenament de la ponència de caràcter informatiu amb relació al compte general. Si us plau, si els diferents grups ens doneu el nom... (*Remor de veus.*) Doncs a veure: per part de, per exemple, Ciutadans?

Maialen Fernández Cabezas

Sí; gracias, *president*. Por parte de Ciudadanos será el señor José María Cano.

El president

D'acord. Per part de Socialistes i Units per Avançar?

Rafel Bruguera Batalla

El diputat Òscar Ordeig.

El president

Per part de Catalunya en Comú Podem?

Lucas Silvano Ferro Solé

Jo mateix, diputat Lucas Ferro.

El president

D'acord. I ara ens acaben de dir que per part de Junts per Catalunya seria Narcís Clara. En tot cas, la resta de grups, ja mirarem quines persones són les que decideixen.

I, bé, doncs acabat el punt de l'ordre del dia número 4, constato que no hi ha quòrum de votació i, en conseqüència, es suspèn la sessió de la comissió. Ja els anunciarem la data i hora en què es reprèn la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i dotze minuts.